

Bondarul leneș
de Elena Farago

O furnică mititică,
Cât un grăuncior de mei,
Duce-n spate o greutate,
De trei ori cât bobul ei.

Pe cărare-n jale mare
Plânge un bondar ciapcin:

– Mor de foame
Și n-am poame
Și-aș munci,
Dar n-am stăpân!

– Hai și-mi cară din povară
Și sunt gata să-ți plătesc.
– Cum n-aș merge?! dar pe lege
Jur că nu pot să muncesc!

– Vai de tine! rușine
Leneșule cerșetor,
Nici de milă, nici de silă
Nu ți-aș da un ajutor!